

Soco

Soco namen we over van onze Duitse zustervereniging Windhundhilfe. Soco zou niet de makkelijkste zijn en zo hier en daar nogal een vreemd uit de hoek komen. Dat betekende dat hij eerst bij een zeer afghanenervaren gezin in opvang ging. We wilden eerst zien wat voor vlees we in de kuip hadden.

WaarderingNog niet gewaardeerd

[Stel een vraag over dit artikel](#)

Binnen de kortste keren was duidelijk dat hij eigenlijk uitzonderlijk afghanenvlees was. Hij was enorm vriendelijk tegen alles en iedereen. Hij kon heel goed loslopen en kwam gewoon gezellig aanlopen als je suggereerde dat hij misschien toch wel even terug zou kunnen komen. Het enige probleem was dat hij niet zindelijk was. Dat kon je hem eigenlijk niet kwalijk nemen, want als je het grootste deel van je leven quasi-opgesloten zit in een soort kennel, dan ga je natuurlijk niet goed leren hoe dat plassen en poepen in zijn werk gaat.

Daar moest dus wel even wat aan geknutseld worden en omdat Soco helemaal niet dom is en bovendien toch wel graag zijn mensen een genoegen deed, ging het langzamerhand steeds beter met de zindelijkheid.

Door omstandigheden kon het opvanggezin niet langer op hem passen en gelukkig vonden we een minstens zo goed opvanggezin. Zij gingen de laatste puntjes op de i zetten en wij gingen eens goed rondkijken naar een nieuwe geschikte eigenaar voor deze echt lieve reus, die eigenlijk als enige nadeel bleek te hebben dat hij een onverbetelijke dief was. Maar ja, als dat het ergste is!

De nieuwe eigenaar meldde zich na een paar weken. Het ging om een mevrouw die haar hele leven al door een Afghaan begeleid werd en nu na het overlijden van de laatste naastig op zoek was naar een waardige opvolger.

We maakten een afspraak en gingen met elkaar en Soco wandelen..Aangezien het bos waar we gingen wandelen aan het eind van de straat lag, gingen we vanuit huis wandelen. Opeens bleef Soco stokstijf staan. Naast de auto van wat zijn nieuwe vrouwtje zou worden. Hij snuffelde er eens aan en keek verwachtingsvol naar boven. Nou, als dat geen teken was dat het goed was!

Na een wandelingetje waarbij Soco even kon demonstreren hoe goed hij los kop lopen, hoe goed hij op aanwijzingen van zijn mensen reageert en hoe goed hij aan de lijn kan lopen, ging Soco met zijn nieuwe vrouwtje op weg naar de rest van zijn leven.

Het ga je goed, Soco. Je bent een geweldige Afghaan!